

РЕШЕНИЕ

№ 4788

гр. София, 19.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 9 състав,
в публично заседание на 06.07.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Камелия Серафимова

при участието на секретаря Анжела Савова, като разгледа дело номер **10030** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл.145-178 АПК, вр.с чл.106,ал.1,2 от ЗДСл.

Образувано е по жалба на С. Ц. Я. от [населено място] срещу Заповед №ЧР- П-39/15.09.2020 година на Министър на Икономиката- [населено място], с която последният на основание чл.106,ал.1,т.2 от ЗДСЛ прекратил служебното правоотношение на С. Ц. Я. на длъжност“ Държавен експерт“ с придобит ранг Първи младши, Сектор“ П. на проекти“, Отдел“ П. на проекти и техническа помощ“ в Главна дирекция“ Европейски фондове за конкурентноспособност“ считано от 18.09.2020 година.

Развитите в жалбата оплаквания са за незаконосъобразност на оспорената заповед. Твърди се, че същата е постановена при съществено нарушение на съдопроизводствените правила, в нарушение на материалния закон и несъответствие с целта на закона. Посочва се още, че не е налице реално съкращаване на длъжността. Иска се отмяна на заповедта и се претендират сторените по делото разноски.

В съдебно заседание, оспорващият- С. П. Я., редовно уведомена при условията на чл.138,ал.2 АПК не се явява. Жалбата и на заявените основания се поддържа от адвокат Р. редовно упълномощена. Съображения относно незаконосъобразността на издадената заповед развива и в представената по делото писмена защита.

Ответникът по оспорването- Министър на икономиката-гр. С. редовно

уведомен при условията на чл.138,ал.2 АПК, се представлява от юрисконсулт М., редовно упълномощен, който оспорва жалбата като неоснователна и моли да бъде отхвърлена. Заявява претенция за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Съображения относно неоснователността на жалбата развива и в представените по делото писмени бележки.

Административен съд София-град, след като прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите и възраженията на страните, при условията на чл.142,ал.1 АПК, вр. с чл.188 ГПК, прие за установено следното:

От приложените към административната преписка писмени доказателства е видно, че със Заповед № ЧР—И-796/14.06.2019 година на Министър на икономиката С. Ц. Я. е преназначена на длъжността- Държавен експерт, с ранг Първи младши в Сектор“ П. на проекти“, Отдел“ П. на проекти и техническа помощ“ в Главна дирекция “Европейски фондове и конкурентноспособност“ считано от 18.06.2019 година за неопределено време.

Заповедта е връчена на оспорващия на дата 14.06.2019 година.

На 15.09.2020 година до Министър на икономиката е депозиран Доклад относно изменението на длъжностното разписание на Министерство на икономиката от Главен секретар на Министерство на икономиката, в който е посочено, че съгласно чл.12 от Устройствения правилник на Министерство на икономиката с цел подобряване капацитета и ефективността на работата е предложено да се извърши промяна в организационно управленската структура на част от административните звена в Министерство на икономиката, като Главна дирекция “Европейски фондове за конкурентноспособност“ е с 222 щатни бройки и с оглед повишаване ефективността на ГД“ЕФК“ при изпълнение на функциите и осигуряване на административен капацитет на звеното, което осигурява и поддържа системи за процедура за превенция, регистриране, администриране и докладване на сигнали за нередности и опити за измами при управлението и изпълнението на ОПИК, предложил да се извърши изменение на структурата на Главната дирекция и това изменение ще осигури чрез вътрешно преразпределение на числеността между две административни звена - както следва – Отдел“ П. на проекти и техническа помощ“- 36 щатни бройка, като числеността на отдела да се намали от 37 на 36 щатни бройки, Сектор „ П. на проекти“ да стане на 22 щатни бройки, длъжностната структура да се измени както следва- Началник на отдел-1 щатна бройка, държавен експерт 2 щатни бройки, главен експерт- 13 щатни бройки, сътрудник по УЕПП- 1 щатна бройка, старши експерт- 4 щатни бройки и младши експерт -1 щатна бройка, като общата численост на Сектора да се намали от 23 на 22 щатни бройки чрез намаляване числеността на длъжността- Държавен експерт от 3 на 2 щатни бройки, Отдел „Управление на риска, контрол и сигурност“ -21 щатни бройки длъжностната структура да се измени както следва- Началник на отдел“ 1 щатна бройка, главен сътрудник- 1 щатна бройка, държавен експерт- 4 щатни бройки, главен експерт -10 щатни бройки, старши сътрудник по УЕПП-1 щатна бройка, старши експерт- 3 щатни бройки и младши експерт- 1 щатна бройка, като числеността на отдела да се увеличи от 20 на 21 щатна бройка чрез увеличаване числеността на длъжността- главен експерт от 9 на 10 щатни бройки, като се създаде длъжност- главен експерт с изискване за юридическо образование, тъй като голяма част от проверките по сигналите за нередности приключват с решения за налагане на финансови корекции и тъй като същите представляват ИАА, подлежат на обжалване в административен съд

и са с голямо финансово изражение на определената финансова корекция, проектите на решенията в окончателния им вариант се преглеждат от експерт с юридическо образование и тази промяна ще подпомогне прекомерното натоварване на експертите от отдела с юридическо образование.

Със Заповед № РД-16-867/15.09.2020 година Министър на икономиката изменил Длъжностното разписание на Министерство на икономиката, считано от 18.09.2020 година съгласно Приложението към заповедта, възложил на Дирекция“ Човешки ресурси и организационно развитие“ да отрази извършените промени в Длъжностното разписание.

На 15.09.2020 година ответникът по оспорването издал оспорената Заповед, с която прекратил служебното правоотношение на оспорващия на основание чл.106,ал.1,т.2 от ЗДСл поради съкращаване на длъжността.

С оглед на така установената фактическа обстановка, Административен съд-София град намира предявената жалба срещу оспорената заповед за процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.149,ал.1 АПК от легитимирана страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява неоснователна. Съображенията за това са следните:

Оспорената Заповед №ЧР-П-39/16.09.2020 година, с която Министър на Икономиката- [населено място] прекратил служебното правоотношение на С. Ц. Я. поради съкращаване на длъжността е индивидуален административен акт по смисъла на чл. чл.21,ал.1 АПК, вр. с чл.154,ал.2,т.1 АПК и като такъв подлежи на съдебен контрол за законосъобразност. При проверката съдът следва да прецени актът издаден ли е от орган по назначаването в предвидената от закона форма, съдържа ли правното основание за прекратяване на служебното правоотношение, дължимите обезщетения и придобития ранг на държавна служба./арг. от чл.108,ал.1 ЗДСл./

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган-това е Министър на икономиката–гр. С., на когото изрично нормата на чл.12 от Устройствения правилник на Министерство на икономиката е предоставил право да утвърждава структурата на административните звена и длъжностното разписание на длъжностите на Министерството по предложение на главния секретар, да прилага съответните процедури за подбор и наемане на служителите в Министерството, включително осигурява извършването на съответните процедури за кариерно развитие и израстване на служителите в Министерството. Следва да бъде посочено ,че съгласно чл. 6, ал. 1 от Закона за държавния служител, държавният служител изпълнява държавната служба въз основа на назначаване от компетентен орган на държавна власт. В [чл. 19 от Закона за администрацията](#) са посочени органите на изпълнителната власт /държавна власт - [чл. 8 от Конституцията на РБ](#)/. В [чл. 108 от Закона за държавния служител](#) е уточнено кой орган може да прекратява служебното правоотношение с държавния служител и това безспорно е органът по назначаване.

.Наред с това, между страните няма спор, че към датата на издаване на Заповедта Л. Б. е заемал длъжността- Министър на икономиката, като ноторно известно е , че същият е избран за Министър на икономиката на 24 юли 2020 г. от 44-ото Народно събрание.

При издаването на заповедта органът по назначаването е спазил изискването за писмена форма,посочил е правното основание за издаването и-чл.106,ал.1 т.2 от ЗДСЛ. Разпоредбата на този текст постановява,че органът по назначаването може да прекрати служебното правоотношение с едномесечно предизвестие в изрично

изброени случаи, един измежду които е и при съкращаване на длъжността. Неоснователен е доводът на оспорващия, че заповедта не е мотивирана, защото ЗДСЛ като специален закон не предвижда реквизит на заповедта- мотивираност и не въвежда изискване органът по назначаването да посочи конкретни мотиви защо съкращава длъжността, още повече, че какви структурни промени да предприема в администрацията, е преценка за целесъобразност на органа по назначаването и не може да бъде предмет на съдебна проверка. Нещо повече дори, по делото са приложени Заповед, с която е изразена волята на органа за извършване на структурни промени в Министерство на икономиката с цел оптимизиране на работата.

При издаването на заповедта, органът по назначаването е спазил процесуалноправните разпоредби.

Неоснователно е и твърдението на оспорващия, че при издаването на заповедта са допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила, защото ЗДСЛ не поставя изискване преди да пристъпи към издаване на заповедта за прекратяване на служебното правоотношение, органът по назначаването да уведоми държавният служител за предстоящото прекратяване, да му даде възможност да представи доказателства и едва тогава да пристъпи към издаване на заповедта за прекратяване. Достатъчно е да предизвести служителя, а ако не стори това, да му изплати обезщетение за неспазен срок на предизвестие, пред каквото хипотеза сме изправени- не е налице предизвестие за прекратяване на служебното правоотношение. Неспазване на предизвестие от страна на ответника по оспорването, не може и няма как да бъде въздигнато в нарушение на изискването за законосъобразност на заповедта, а от там и да доведе до отмяна на заповедта. Ако органът по назначаването не е спазил даденото от него предизвестие, за държавния служител- ЗДСл е регламентирал ред и начин на защита, визирани в ЗДСЛ- чрез предявяване на осъдителен иск.

При издаване на заповедта са спазени материално- правните разпоредби на ЗДСЛ.

Държавен служител е конституционно понятие. Чл.116, ал.1 от Конституцията на РБ определя държавните служители като изпълнители на волята и интересите на нацията.

Легално определение на понятието „държавен служител“ е дадено в разпоредбата на чл.2, ал.1 от ЗДСЛ, според която държавен служител е лице, което по силата на административен акт за назначаване заема платена щатна длъжност в държавната администрация и подпомага орган на държавната власт при осъществяване на неговите правомощия. Държавни служители са и лицата, на които специален закон предоставя статут на държавен служител при спазване изискванията на този закон предоставя статут на държавен служител. Съгласно чл.6 от ЗДСЛ, държавният служител изпълнява държавната служба въз основа на назначаване от компетентен орган на държавна власт. Длъжностите, които се заемат от държавните служители, се определят в Единен класификатор на длъжностите в администрацията, който се приема от Министерския съвет и се обнародва в "Държавен вестник. Легална дефиниция на понятието „длъжност в администрацията“ е дадено в чл.2, ал.1 от Наредбата за прилагане на Класификатора на длъжностите в администрацията, според която „длъжност в администрацията“ е нормативно определена позиция, която се заема по служебно или по трудово правоотношение, включително по

правоотношение, възникнало на основание на Закона за Министерството на вътрешните работи, на Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България, на Закона за изпълнение на наказанията или на Закона за дипломатическата служба, въз основа на определени изисквания и критерии, свързана е с конкретен вид дейност на лицето, което я заема и се изразява в система от функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностна характеристика. От своя страна, ЗДСЛ не дава определение на понятието „държавна служба“. Такова определение няма и в действащото българско законодателство и то се извежда от теорията. Държавната служба е трайно изградена институция, осигуряваща постоянното и непрекъснато функциониране на държавния апарат за реализиране на държавни цели и задачи. Държавна служба съществува не само при държавните административни органи, но при другите органи, осъществяващи държавни функции. Държавната служба не е непосредствено свързана с производството на материални ценности, тя не е материално-производствена дейност, но тя може да бъде дейност по подготвяне на условията за осъществяване на материално производство.

Държавната служба е институция на държавата и има за основно предназначение да реализира държавната политика, държавните интереси, както и обществения интерес, представен в държавната политика. Функционирането на държавната служба е свързано с упражняването на държавна власт и при осъществяването ѝ, винаги се действа от името на държавата и затова държавната служба е израз на държавно-властнически правомощия и нейното нормално функциониране се гарантира от държавната власт, като при нужда за целите на изпълнение на задачите на държавната служба може да се прибегне и до държавна принуда. Държавната служба се осъществява на основата на правото-тя е правно регламентирана и представлява система от правни норми, общи и специални, които уреждат принципите и правилата на осъществяване на държавната служба, правата и задълженията на държавните служители, отговорността и зависимостта между функционирането на държавната служба в различните държавни органи и звена. Като обобщение може да се каже, че държавната служба е изградена с цел да се организира постоянното осъществяване на функциите на държавата. Държавната служба е правно регламентирана, свързана с упражняването на държавната власт, дейност за осигуряване на трайното и непрекъсваемо функциониране на държавния апарат. Тя е административно-правен институт. Понятието „държавна служба“ е дефинирано и в Решение № 5/1993 на КС на РБ, който сочи „че най-общо държавната служба е дейност по осъществяване на функциите на държавата. Тази дейност се извършва от името на държавата и за реализиране правомощията на предвидените в Конституцията нейни органи. За нея се предвижда и обикновено се получава възнаграждение. Това не е дейност, непосредствено свързана с производството на материални ценности. Този най-общ смисъл на понятието "държавна служба" обаче не изключва и особеностите, с които то се употребява в Конституцията и които то придобива в зависимост от конкретното си систематично място и от съответния правен институт, с който е пряко свързано.“

От събраните доказателства е видно, че оспорваният е заемал длъжността- Държавен експерт с придобит ранг –Първи младши в Сектор“ П. на проекти“, Отдел“ П. на проекти и техническа помощ“ в Главна Дирекция “Европейски фондове и конкурентноспособност“. Заеманата длъжност е съществувала в поименното и

длъжностно разписание на Министерство на икономиката преди 18.09.2020 година и е продължил да съществува и след това, но е намалена щатната численост от 3 щатни бройки на 2 щатни бройки.

Установено е още, че със Заповед № РД-16-867/15.09.2020 година на Министър на икономиката е изменено длъжностното разписание на Министерство на икономиката, считано от 18.09.2020 година.

Неоснователен е доводът на оспорващия и не неговия процесуален представи тел, че при утвърждаване на новото длъжностно разписание са допуснати нарушения на ЗДСЛ и най-вече неспазване на процедурата по промяна в структурата на Министерство на икономиката. Следва да бъде посочено на първо място, че съгласно чл.2,ал.3 от ЗДСЛ органът по назначаването утвърждава длъжностното разписание и от анализа на тази правна норма е видно, че той разполага с възможността да внася промени в административната структура на централно и регионално ниво. Именно със Заповед № РД-16-867/15.09.2020 година, Министър на икономиката по реда на чл.2,ал.3 от ЗДСЛ и чл.12 от Устройствения правилник е осъществил правомощията си да определя числеността на Министерство на икономиката, като е утвърдил ново Длъжностно разписание на в сила от 18.09.2020 година. Определянето числеността на Министерство на икономиката, в това число и на Сектор „ П. на проекти/ като част от структурата на Главна дирекция“ Европейски фондове за конкурентноспособност“ е въпрос по целесъобразност и при изпълнение на правомощията на органа по назначаването по ръководството и организацията на съответната администрация и това решение не подлежи на съдебен контрол. Представените в цялост Длъжностни разписания на Министерство на икономиката от 15.09.2020 година и от 18.09.2020 година, както и Поименни разписания преди съкращаването на длъжността – държавен експерт- 1 щатна бройка, в съвкупност доказват, че от 18.09.2020 година е съкратена една щатна бройка на длъжността- държавен експерт в Сектор“ П. на проекти“, Отдел“ П. на проекти и техническа помощ“ в Главна дирекция “Европейска фондове за конкурентноспособност“.

Вярно е, че в правомощията на органа по назначаването е да извършва структурни промени в рамките на нормативно определената структура и численост на Министерството и въпрос на свободна преценка на органа е да определи наименованието и съответната система от функции, задължения на всяка една длъжност в нормативно установените административни звена и допълнително обособените с щатното разписание отдели и сектори на тези звена (Арг.: [чл. 11, вр. с чл. 4](#) от Закона за администрацията), като в рамките на предоставената му оперативна самостоятелност органът по назначаването разполага с възможността да извършва структурни промени, водещи до закриване на едни длъжности и разкриване на други длъжности, като тези действия не подлежат на съдебен контрол“- РЕШЕНИЕ № 2892 ОТ 25.02.2011 Г. ПО АДМ. Д. № 14587/2010 Г., 5 ЧЛ. С-В НА ВАС.,но идеята на законодателя е не именно с така предоставената оперативна самостоятелност да се постига произвол и на практика използване текста на закона за едно фиктивно съкращаване на длъжности.

Длъжността, която е заемал оспорващият-държавен експерт продължава да съществува като нормативно определена позиция в утвърдените нови поименни и длъжностни разписания- държавен експерт, като няма съкращаване на всички служители от всички звена, заемащи длъжността- държавен експерт. Наличието на длъжност- държавен експерт в различните звена на Министерство на икономиката не обосновава идентичност на функциите на всички останали длъжности – държавен експерт. Разпоредбата на [чл. 21, ал. 1 от ЗДСЛ](#), постановява,че задълженията на държавния служител се определят в неговата длъжностна характеристика,а по

силата на [чл. 2 от Наредбата за длъжностните характеристики на държавните служители](#), за всяка длъжност от длъжностните разписания се разработва и утвърждава длъжностна характеристика по установените в наредбата ред и начин. Длъжностната характеристика е основен трудов стандарт на предприятието или организацията, който определя границите и характерните особености на длъжността (работното място), длъжностните (трудовете, служебни задължения на работника или служителя, условията на работа, изискванията за заемане на длъжността и други. Тя е документ на предприятието или организацията, в който се описва всичко необходимо за най-пълното характеризиране на длъжността (работното място) и изискванията към работника или служителя за нейното заемане.

От доказателствата по делото е видно, че при съпоставка на общата численост на Сектор " П. на проекти" от 23 щатни бройки е намалена на 22 щатни бройки и е открита една щатна бройка в отдел " Управление на риска, контрол и сигурност", като длъжността- главен експерт е увеличена с една щатна бройка, като в случая е налице реално намаляване на щатната численост в Сектор "П. на проекти", като от 23 те са станали на 22 щатни бройки и следователно налице е реално намаляване на броя на щатната численост на сектора, което е самостоятелно основание да се приеме законосъобразност на оспорената заповед, независимо от обстоятелството дали съществува идентичност между функциите на заеманата от оспорващия длъжност- държавен експерт и функциите на други длъжности със същото наименование/ но в други отдели и в този смисъл намаляването на щатните бройки е също форма на премахване на длъжности като нормативно определена позиция /Решение № 1919 от 23.02.2015 г. по адм. д. № 12075/2014 г. по описа на ВАС/.

Налице е увеличаване на броя на длъжността- главен експерт в отдел „Управление на риска, контрол и сигурност“, но е закрыта една щатна бройка на длъжността- държавен експерт, но в друг отдел“ П. на проекти и техническа помощ“ в Сектор „ П. на проекти“ като длъжността- държавен експерт от 3 щатни бройки е намалена на 2 щатни бройки.

Посочената като правно основание за прекратяване на служебното правоотношение норма на чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл изисква извършване на преценка дали длъжността, заемана от служителя като нормативно определена позиция и система от функции, задължения и изисквания не съществува или ако е запазена, то дали е намален броят на служителите, които изпълняват тази длъжност. Безспорно в случая е налице намаляване на броя на служителите, които заемат длъжността- държавен експерт в Сектор „ П. на проекти“ от 3 на 2. Наличието на длъжност „ държавен експерт“ с нейните съответни степени, произтича от сама специфика на дейността на Министерство на икономиката и следователно тази длъжност, като нормативно определена позиция не би могла да бъде изцяло премахната от длъжностното разписание на Главна дирекция “Европейски фондове и конкурентноспособност“.

Остава въпросът дали длъжностите, с които е увеличена числеността в Отдел „Управление на риска, контрол и сигурност- главен експерт като система от функции, задължения и изисквания съвпадат с длъжността, заемана от оспорващия. Доколкото е налице разлика в изискванията за заемане на длъжността- Главен експерт в Отдел “Управление на риска, контрол и сигурност“ с една щатна бройка, то функциите и задълженията на тази длъжност обаче не се припокриват с функциите и задълженията на длъжността, заемана от оспорващия. Основната функция на длъжността“ държавен експерт в Сектор“ П. на проекти“- участва в дейности, свързани с планирането, организацията, подготовката и провеждането на процедури за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по оперативните програми, по които Главна дирекция“ Европейски фондове за конкурентноспособност“ е

определена за управляващ орган, докато основна функция на длъжността- Главен експерт е участие в процеса по управление на риска на институционално ниво в ГД“ЕФК“ от измами по Оперативна програма“ Развитие на конкурентноспособността на българската икономика 2007-2013 година и Оперативна програма“ Иновации и конкурентноспособност 2014-2020 година и Оперативна програма“ Инициатива за малки и средни предприятия“, да изготвя отговори на жалби и възражения, подадени от кандидати за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ, като извършва документална проверка и води регистър на подаваните жалби и възражения, да администрира постъпили сигнали за нередности. Различия има по отношение на областите на дейност, преки задължения, възлагане, планиране, отчитане на работата по двете длъжностни характеристики,налице е и съществена разлика в посочените в двете длъжностни характеристики преки задължения. В тази връзка следва да се отбележи, че приликите между дадени длъжности, без да е налице тъждество между техните основни и специфични функции не означава, че едната длъжност не е премахната и продължава да съществува. Ако определени функции и задължения на съкратената длъжност се комбинират със задълженията и функциите на други длъжности, това не води до извод, че е налице запазване на длъжността като система от функции, задължения и отговорности.

Наред с това, следва да бъде посочено още, че в мотивите на Тълкувателно решение №2 от 16.02.2014 г. по тълк. д. № 2/2013 г. на Върховния административен съд изрично е посочено, че всеки държавен служител бива назначаван на длъжност, която е установена като конкретна щатна възможност в утвърдения щат на съответната структура. Всяко структура от своя страна има териториална /пространствена/ определеност в закона. В ТР изрично се сочи, че предметът на служебното правоотношение трябва да определя функциите,които служителят ще изпълнява, така и мястото, на което ще ги изпълнява, защото мястото на изпълнение на служебните задължения от една страна означава мястото, което съответната длъжност заема в системата на администрацията, а от друга–териториално определеното пространство, където служителят изпълнява функциите си.

В тази връзка, неоснователен е доводът на оспорващия и на неговия процесуален представител, че част от функциите за длъжността, която е заемал оспорващият са прехвърлени в други структурни звена, защото ако изпълненията на едни правомощия изискват възлагането им на определен брой служители и когато тези правомощия започнат да се изпълняват от намален брой служители или от други длъжности по длъжностното разписание, това не води до извод ,че няма съкращаване на длъжността, още повече, че тази преценка е преценка на органа по назначаването по целесъобразност. Неоснователен и доводът на оспорващия, че работата в Главна дирекция не е намаляла, а напротив увеличила се е, защото намаляването или увеличаването обема на работа не влияе върху съкращаване на длъжността, която е заемал оспорващият.

Предвид на това,длъжността на оспорващия е съкратена,тя е престанала да съществува и в новото длъжностно разписание, като е намалена щатната численост на Държавен експерт от 3 на 2 щатни бройки. "Длъжност в администрацията" представлява нормативно определена позиция, изразяваща се в система от функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностната характеристика.Установените две изисквания при съкращаване на длъжността следва да са установени кумулативно и процесният случай е такъв- длъжността,която е заемал оспорващият е престанал да съществува както като нормативно определена позиция в длъжностното разписание,но и като система от функции,

задължения и изисквания в длъжностното разписание, действало както към момента на прекратяване на служебното правоотношение, така и след това. Неоснователен е доводът на оспорващия и не неговия процесуален представител, че е допуснато нарушение на чл.333 от КТ и че служебното му правоотношение е прекратено през време на ползване на отпуск за отглеждане на малко дете. На първо място, единствената закрила при прекратяване на служебното правоотношение, която ЗДсл предвижда е уредена в чл.107б от Закона и касае само и единствено закрила на държавни служители/ жени/, които ползват отпуск за бременност и раждане и то само на основание чл. 106, ал. 1, т. 1 от ЗДСЛ, както и когато служителката е бременна/. Органът по назначаването може да прекрати служебното правоотношение с държавна служителка, която ползва отпуск за бременност и раждане, само на основание [чл. 106, ал. 1, т. 1](#). Органът по назначаването не може да прекрати служебното правоотношение на основание [чл. 106, ал. 1, т. 2](#) с държавна служителка, която е бременна или е в напреднал етап на лечение ин-витро. Прекратяването в този случай се допуска, ако има друга подходяща длъжност в същата администрация и служителката откаже да я заеме.

Наред с това по делото няма доказателства, че оспорващият е ползвал именно тези два вида отпуски/ за бременност и раждане, а и от твърденията не само на оспорващия, но и на неговия процесуален представител е видно, че тя е ползвала отпуск за отглеждане на дете, който отпуск е съвсем различен от бременност и раждане или от отпуска оп чл.107б, ал.2 от ЗДСЛ. Визираната в чл.333 от КТ специална закрила при прекратяване на трудовото правоотношение по време на отпуск изобщо не може да намери приложение, защото на първо място, Законът за държавния служител е специален и по различен и нов начин урежда условията и реда за възникване и прекратяване на служебното правоотношение с държавните служители. Назначаването на С. Я. на държавна служба е породило правоотношение, чието регулиране се осъществява от административното право, респективно неговото прекратяване безспорно се подчинява на правилата на административното право- в частност на правилата на ЗДСЛ, а в последния липсва препращаща норма към КТ, респ. недопустимо е позоваването на права, произтичащи от нормите на КТ и приложими за друг тип правоотношения. Правният режим, на който се подчиняват служебните правоотношения, не предвижда специална закрила на държавните служители, ползващи отпуск за отглеждане на дете. При наличието на нарочна уредба на правното положение на държавните служители, отклонения от нея могат се предвидят само с изрична правна норма и отсъствието на идентична норма в ЗДСл не означава непълнота на правната уредба, даваща възможност да се правоприлага по аналогия, с оглед други специални разпоредби, отнасящи се до подобни случаи, а сочи на неприложимост на подобна закрила.

В контекста на всичко изложено дотук, настоящият съдебен състав намира, че оспорената заповед е законосъобразна, отговаряща на условията за редовно действие на административните актове и предполага отхвърляне на предявеното срещу нея оспорване.

С оглед изхода на спора, претенцията на оспорващия за присъждане на разноски е неоснователен и не подлежи на уважаване. В полза на ответника по оспорването следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 лева на основание чл.143, ал.3 от АПК-(3) (Изм. - ДВ, бр. 15 от 2021 г.) Когато съдът отхвърли оспорването или прекрати производството, ответникът има право на разноски, освен ако с поведението си е дал повод за завеждане на делото, включително юрисконсултско възнаграждение, определено съгласно [чл. 37 от Закона за правната](#)

ПОМОЩ. Размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ (ЗПП). Страна по делото е административният орган, по силата на признатата му с АПК административна правосубектност, но разноските се възстановяват от бюджета на юридическото лице, към което се числи административният орган. Съгласно чл. 37 от ЗПП и чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ по административни дела възнаграждението се определя в границата от 100 до 200 лева, а в конкретния случай, делото не представлява фактическа и правна сложност, проведени са няколко съдебни заседания, процесуалният представител на ответника по оспорването е взел активно участие, както в съдебните заседания, така и при представяне на доказателства и при депозиране на изключително компетентни и обосновани становища както по доказателствата, така и по всички възражения на оспорващия. Съдебните разноски са разходите на страните, произтичащи от участието им в административното производство. Всяка от страните по делото е отговорна за направените разноски. Отговорността за разноски по принцип е обективна/ безвиновна/, защото загубила спора страна отговаря за разноски, дори ако е положила най-голямо старание да води процеса добросъвестно. Съгласно разпоредбата на чл.81 от ГПК/приложима по силата на чл.144 АПК по присъждането на разноски, съдът се произнася във всеки акт, с който приключва разглеждането на делото в съответната инстанция. Отговорността за разноските е гражданско облигационно отношение, то произтича от процесуалния закон и е уредено от него. Задължението за разноски произтича от неоснователно предизвикания правен спор и тежестта за тях е за страната, която неоснователно е предизвикала същия.

Воден от гореизложеното и на основание чл.122 от ЗДСл,вр.с чл.173 АПК, Административен съд София- град

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ ОСПОРВАНЕТО НА С. Ц. Я. от [населено място] срещу Заповед №ЧР- П-39/15.09.2020 година на Министър на Икономиката-[населено място], с която последният на основание чл.106,ал.1,т.2 от ЗДСЛ прекратил служебното правоотношение на С. Ц. Я. на длъжност“ Държавен експерт“ с придобит ранг Първи младши, Сектор“ П. на проекти“, Отдел“ П. на проекти и техническа помощ“ в Главна дирекция“ Европейски фондове за конкурентноспособност“ считано от 18.09.2020 година.

ОСЪЖДА С. Ц. Я. ОТ ГР.С. ДА ЗАПЛАТИ НА МИНИСТЪР НА ИКОНОМИКАТА-ГР.С. СУМАТА ОТ 150 ЛЕВА- ЮРИСКОНСУЛТСКО ВЪЗНАГРАЖДЕНИЕ.

НА ОСНОВАНИЕ ЧЛ.138,АЛ.1 АПК, ПРЕПИС ОТ РЕШЕНИЕТО ДА СЕ ИЗПРАТИ НА ОСПОРВАЩИЯ И НА ОТВЕТНИКА ПО ОСПОРВАНЕТО.

РЕШЕНИЕТО ПОДЛЕЖИ НА КАСАЦИОННО ОСПОРВАНЕ -В 14 ДНЕВЕН СРОК ОТ ПОЛУЧАВАНЕ НА ПРЕПИС ОТ СЪЩОТО ПРЕД ВАС НА РБ.

СЪДИЯ:

